Р е п у б л и к а С р б и ј а
ТУЖИЛАШТВО ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТРЗ.бр.3/05
01.10.2008.године
Б е о г р а д
НМ/МС

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
-Веће за ратне злочине-

Б Е О Г Р А Д

У предмету тога суда К.В.бр.6/2005 пресуда која је донета 10.04.2007.године постала је правноснажна у односу на оптужене АА, АБ и АГ, док је у односу на окр.АВ иста пресуда укинута, па у односу на овог оптуженог предстоји заказивање главног претреса.

С обзиром да је диспозитив наше оптужнице КТРЗ.бр.3/05 од 07.10.2005.године која је измењена нашим актом под истим бројем од 09.10.2006.године, против наведених лица садржао јединствени опис за сва та лица, те да се сада суди само једном од тих лица, у односу на опт.АВ прецизирамо оптужницу, тако да диспозитив измењене оптужнице гласи:

Ш Т О Ј Е:

Неутврђеног дана током јула месеца 1995.године, за време грађанског рата у тадашњој Републици БиХ, вођеног између припадника оружаних снага српске, хрватске и муслиманске националностим, на месту званом „...“, у близини ..., као припадник паравојне формације „...“, коју је формирало предузеће „Нафтна индустрија Републике Српске Крајине“ ради чувања нафтних бушотина у селу ... и околини, а војно деловала у саставу „Војске Републике Српске Крајине“, кршећи правила међународног права и то:

чл.3. ст.1. тач.1А) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.августа 1949.године, ратификоване од Народне

Скупштине ФНРЈ («Службени лист ФНРЈ» бр.24/50) и противно члану 4. ст. 2А и члану 13. II Допунског протокола уз ову конвенцију,

са умишљајем помогао припадницима своје јединице АА, АБ, АД, против којих је кривични поступак окончан правноснажном пресудом Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду....године, АК против кога је кривични поступак раздвојен, АЛ који је у вези истог догађаја осуђен правноснажном пресудом Жупанијског суда у Загребу – Република Хрватска, и другим НН припадницима исте јединице да лише живота шест заробљених лица муслиманске националности, и то:

АМ, **АН**, **АЊ**, **АО**, **АП** и **АР**,

тако што је поступајући по наређењу АА, команданта поменуте јединице, да се у близини борбеног положаја, на месту где је раније било борбених дејстава, стрељају заробљена лица и то тако да се представи да су у тим дејствима погинула, са аутоматском пушком у руци, заједно са АБ, АК и АЛ, који су такође у рукама имали аутоматске пушке, учествовао у превожењу заробљених лица камионом којим је управљао АД од ... до места у близини насеља са спаљеним викендицама, затим, најпре по искрцају заробљених лица којима је било наређено да легну на земљу, заједно са наведеним припадницима јединице држећи и даље аутоматску пушку у рукама чувао заробљена лица да не побегну, те потом са истим саучесницима, те са АД и два НН припадника јединице, који су такође држали аутоматске пушке у рукама, спровео заробљена лица од тог места до спаљене викендице АЉ, стварајући тако заједно са осталим саучесницима, за све време од поласка из ... па до доласка пред спаљену викендицу, код заробљених лица осећај безнадежности и одсуство воље за покушај бекства, те на крају, код викендице стајао са аутоматском пушком у руци док су АБ, АД, АК, АЛ и НН припадници јединице стрељали 4 заробљена лица пуцајући им у леђа, те након што су преостала два заробљена лица пренела лешеве стрељаних до куће и њих стрељали док су лежали лицем према земљи у унутрашњости спаљене викендице, пуцајући им у леђа и главу, након чега су лешеви побијени од стране НН лица, касније, поливени бензином и спаљени,

-чиме је извршио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва помагањем из чл.142. ст.1, у вези чл.24. КЗ СРЈ.

Т У Ж И Л А Ц
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић